

Briselē, 2017. gada 13. oktobrī  
(OR. en)

13198/17

CLIMA 275  
ENV 843  
ONU 134  
DEVGEN 228  
ECOFIN 823  
ENER 403  
FORETS 42  
MAR 174  
AVIATION 133

#### DARBA REZULTĀTI

Sūtītājs: Padomes Ģenerālsēkretariāts

Datums: 2017. gada 13. oktobris

Saņēmējs: delegācijas

Iepr. dok. Nr.: 12911/17 CLIMA 261 ENV 805 ONU 126 DEVGEN 220 ECOFIN 789  
ENER 384 FORETS 39 MAR 166 AVIATION 127

Temats: Parīzes nolīgums un gatavošanās *UNFCCC* sanāksmēm  
(Bonna, 2017. gada 6.-17. novembris)  
- Padomes secinājumi

Pielikumā ir pievienoti Padomes secinājumi par minēto tematu, kurus Padome pieņēma  
3565. sanāksmē 2017. gada 13. oktobrī.

**Parīzes nolīgums un gatavošanās UNFCCC sanāksmēm**

**(Bonna, 2017. gada 6.–17. novembris)**

**- Padomes secinājumi -**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

**Globāla rīcība saskaņā ar Parīzes nolīgumu**

1. UZSVER, cik ļoti svarīga ir uz noteikumiem balstīta globāla kārtība, kuras galvenais princips ir daudzpusējas attiecības un kuras centrā ir Apvienoto Nāciju Organizācija kā garants mierpilnai un ilgtspējīgai pasaulei;
2. PAUŽ GANDARĪJUMU par Parīzes nolīguma ātro stāšanos spēkā, kas liecina par starptautiskās sabiedrības apņemšanos stāties pretim klimata pārmaiņu izraisītajām, kopīgajām problēmām; UZSVER, ka Parīzes nolīgums ir neatsaucams un tā pilnīga integritāte un īstenošana ir būtiskas visas planētas drošībai un labklājībai; UZSVER skaidro signālu, ko tas sniedz valdībām, vietējām un reģionālajām pašvaldībām, pilsoniskajai sabiedrībai, uzņēmumiem un privātajam sektoram par globālo rīcības sākumu virzienu klimata pārmaiņu jomā;
3. Ar lielām bažām ATZĪST, ka aizvien intensīvāk un/vai biežāk vērojami ekstrēmi laikapstākļu notikumi, kas ir izraisījuši daudzus nāves gadījumus un daudzu iedzīvotāju pārvietošanos, ietekmējuši dzīves apstākļus un veselību miljoniem cilvēku visā pasaulē un nodarījuši miljardiem euro vērtus zaudējumus infrastruktūrai un ekosistēmām; NORĀDA, ka saskaņā ar zinātniskiem pētījumiem klimata pārmaiņas veicina minēto ekstrēmo laikapstākļu notikumu aizvien lielāku intensitāti un/vai biežumu; Ar bažām NORĀDA uz Arktikas Padomes nesenajiem konstatējumiem, ka Arktika sasilst vairāk nekā divreiz ātrāk nekā pasaule vidēji, kas izraisa nopietnas sekas visā pasaulē;

4. UZSVER, ka būtiska ir katras un ikvienas valsts līdzdalība un ieguldījums, lai stiprinātu globālo atbildes reakciju uz klimata pārmaiņu draudiem un lai sasniegtu Parīzes nolīguma ilgtermiņa mērķus ilgtspējīgas attīstības, nabadzības izskaušanas, pārtikas nodrošinājuma, dzimumu līdztiesības, cilvēktiesību ievērošanas, pirmiedzīvotāju un vietējo kopienu tiesību ievērošanas un bioloģiskās daudzveidības aizsardzības jomā; APLIECINA solidaritāti ar tiem, kuri visvairāk pakļauti klimata pārmaiņu nelabvēlīgajai ietekmei;
5. ATKĀRTOTI APSTIPRINA Eiropas Savienības apņemšanos pilnībā īstenot Parīzes nolīgumu; visnesenāk šo apņemšanos pauda 2017. gada jūnijā Eiropadome un 19. jūnijā Ārlietu padome; UZSVER kritisko nozīmi, kāda piemīt Parīzes nolīgumam kā tādām globālam instrumentam kolektīvas rīcības veicināšanai pret klimata pārmaiņām, ar ko veicina drošību pasaulē un paātrina pāreju uz zemu siltumnīcefekta gāzu emisiju līmeni, ilgtspējīgu un pret klimata pārmaiņām noturīgu ekonomiku un sabiedrību;
6. ATKĀRTOTI APSTIPRINA, ka ES turpinās vadīt globālos centienus cīnīties pret klimata pārmaiņām un joprojām ir apņēmības pilna turpināt sadarbību ar visām Pusēm Parīzes nolīguma īstenošanā, stiprināt esošās partnerattiecības un meklēt jaunas alianses ar mūsu starptautiskajiem partneriem, un strādāt kopā ar dažādiem dalībniekiem, kas pauduši atbalstu Parīzes nolīgumam un kas īsteno vērienīgu rīcību klimata jomā; AICINA visus partnerus uzturēt impulsu virzībā uz veiksmīgiem rezultātiem *COP 23*, *COP 24* un arī pēc tam;
7. ATZINĪGI VĒRTĒ to, ka Parīzes nolīgumu ir ratificējušas 166 Puses, tostarp visas ES dalībvalstis ir pabeigušas tā ratifikāciju; MUDINA visas pārējās valstis ratificēt Nolīgumu, cik drīz vien iespējams; ATKĀRTOTI PAUŽ savu stingro atbalstu iekļaujošajai pieejai, ar ko nodrošina, lai visas Puses varētu piedalīties un sniegt pilnvērtīgu ieguldījumu Parīzes nolīguma darbības uzsākšanā un īstenošanā;

## **Parīzes nolīguma īstenošanas virzīšana uz priekšu**

8. **ATKĀRTOTI APLIECINA** ES apņemšanos turpināt īstenot savas klimata rīcībpolitikas saskaņā ar Eiropas Savienības klimata un enerģētikas politikas satvaru laikposmam līdz 2030. gadam, par ko Eiropadome vienojās 2014. gada oktobrī; **ATZINĪGI VĒRTĒ** virzību uz ES un tās dalībvalstu nacionāli noteiktā devuma (NND) īstenošanu, lai sasniegtu mērķi, proti, līdz 2030. gadam samazināt iekšējās siltumnīcefekta gāzu emisijas vismaz par 40 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni; **ATZĪST**, cik svarīgi Parīzes nolīguma īstenošanā ir ilgtermiņa mērķi un piecu gadu pārskatīšanas cikli;
9. **UZSVER**, ka ES virzās uz to, lai izpildītu savu siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas mērķi 2020. gadam – samazināt emisijas par 20 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni; **ATKĀRTOTI APLIECINA**, ka ES un tās dalībvalstis jau tagad pilda savas saistības atbilstoši Kioto protokola otrajam saistību periodam un ka saskaņā ar neseniem datiem ir ticami, ka tās pārsniegs savu 2020. gada mērķi, lai gan ir notikusi ekonomikas izaugsme;
10. **MUDINA** visas valstis turpināt sagatavot un īstenot savus nacionāli noteiktos devumus (NND) un attiecīgā gadījumā valstu virzītos pielāgošanās plānošanas procesus; **NORĀDA**, ka kritiski svarīgi ir G20 valstu, kuras ir atbildīgas par aptuveni 80 % siltumnīcefekta gāzu emisijām pasaulē, centieni un rīcībpasākumi; **ATKĀRTOTI APLIECINA** ES un tās dalībvalstu apņemšanos turpināt dalīties pieredzē ar partnervalstīm un tās atbalstīt, palīdzot tām izstrādāt un īstenot savus NND saistībā ar zema līmeņa emisijām un pret klimata pārmaiņām noturīgu attīstību, un veicināt NND sasaisti ar valsts attīstības stratēģijām, tostarp īstenojot tādas iniciatīvas kā partnerības iniciatīva NND jomā; **ATZĪST** vismazāk attīstīto valstu un mazo salu jaunattīstības valstu centienus;

11. UZSVER aizvien lielāko ieguldījumu, ko dod daudzpusēja sadarbība Konvencijas ietvaros un brīvprātīgi un sadarbības rīcībpasākumi globālās klimata rīcības programmas (*GCAA*) ietvaros, lai sasniegtu Parīzes nolīguma mērķus; ATZINĪGI NOVĒRTĒ vietējo un reģionālo pašvaldību, uzņēmumu, pilsoniskās sabiedrības un citu nevalstisku dalībnieku īstenotos un pasludinātos centienus un solījumus, lai virzītu uz priekšu rīcību klimata jomā; AICINA veikt papildu centienus šajā jomā; ATZINĪGI VĒRTĒ globālās klimata rīcības līderu darbu; ATBALSTA viņu centienus veidot izpratni par *GCAA* iniciatīvu un koalīciju virzību un rezultātiem; un ATBALSTA viņu pieeju Marrākešas partnerattiecībām globālai rīcībai klimata jomā;
12. UZSVER Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (*IPCC*) kritisko nozīmi, nodrošinot zinātnisku ieguldījumu *UNFCCC* darbā un galveno zinātnisko bāzi Parīzes nolīguma īstenošanai; GAIDA *IPCC* īpašo ziņojumu par to, kādu ietekmi rada globāla temperatūras paaugstināšanās par 1,5 °C salīdzinājumā ar pirmsindustriālo līmeni, un ar to saistītām globālām siltumnīcefekta gāzu emisiju trajektorijām; UZSKATA, ka īpašais ziņojums par 1,5 °C būs vērtīgs informācijas avots nākamā gada diskusijām saistībā ar 2018. gada veicinošo dialogu;
13. UZSVER to, cik svarīgas ir ilgtermiņā zema siltumnīcefekta gāzu emisiju līmeņa attīstības stratēģijas kā politikas instruments, ar ko izstrādā drošus virzienus un ilgtermiņa politikas izmaiņas, kas nepieciešamas, lai sasniegtu Parīzes nolīguma mērķus; un MUDINA tās izstrādāt; ATZINĪGI VĒRTĒ Eiropas Komisijas un dalībvalstu iniciatīvu sagatavot padziļinātu analīzi par to, kāda ietekme uz vidi, ekonomiska un sociāla ietekme ir tiem virzieniem, kas atbilst Parīzes nolīguma ilgtermiņa mērķiem attiecībā uz temperatūru, lai sniegtu ieguldījumu ES politikas debatēs ar mērķi formulēt ES stratēģiju saskaņā ar Lēmuma 1/CP21 35. punktu;
14. ATGĀDINA, ka vērienīga rīcība klimata jomā ir stratēģiska prioritāte ES un tās dalībvalstu diplomātiskajos dialogos nolūkā pastiprināt sadarbību un konkrētu kopīgu rīcību ar partnervalstīm saskaņā ar 2016. gada klimata diplomātijas rīcībplānu un Padomes 2017. gada marta secinājumiem par ES enerģētikas un klimata diplomātiju;

15. ATGĀDINA savus 2017. gada 10. oktobra secinājumus par finansējumu klimata pārmaiņu jomā]; [ATKĀRTOTI APLIECINA, ka ES un tās dalībvalstis ir apņēmušās turpināt paplašināt starptautiskā finansējuma klimata pārmaiņu jomā mobilizāciju – kā savu ieguldījumu kopīgā attīstīto valstu mērķa sasniegšanā, proti, līdz 2020. gadam un līdz pat 2025. gadam kopīgi mobilizēt 100 miljardus ASV dolāru gadā klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās pasākumiem, izmantojot dažādus avotus, instrumentus un kanālus; ATKĀRTOTI APSTIPRINA, ka joprojām svarīga nozīme būs publiskajam finansējumam klimata pārmaiņu jomā; ĪPAŠI ATZĪMĒ, ka ES un tās dalībvalstis ir lielākās publiskā finansējuma nodrošinātājas klimata pārmaiņu jomā, un uzsver, ka nākotnē ieguldītāju lokam jābūt plašākam;
16. ATKĀRTOTI PAUŽ aicinājumu visām Pusēm izstrādāt globālo izsvēršanu kā pamatelementu plašākā mērķu ciklā, kas sniegs vajadzīgo informatīvo bāzi un stimulus procesiem nolūkā pakāpeniski pastiprināt vērienīgu rīcību gan katrā valstī atsevišķi, gan kopā; UZSKATA, ka globālās izsvēršanas rezultātā vajadzētu gūt kopīgu izpratni par Pušu ieguldījuma vispārējo ietekmi un to, kas kopīgiem spēkiem jādara, lai panāktu Parīzes nolīgumā un tā ilgtermiņa mērķos paredzēto, kā arī konkrētas iespējas rīcībai klimata jomā; UZSVER, cik svarīgi ir censties panākt kopīgus grafikus attiecībā uz visu Pušu NND;

### **COP 23 sasniedzamie rezultāti**

17. ATZINĪGI VĒRTĒ Fidži unikālo līderību – tā ir pirmā mazo salu valsts, kas ir *COP* prezidentvalsts; APLIECINA savu atbalstu nākamās *COP/CMP/CMA* prezidentvalsts Fidži iniciatīvām, gatavojoties *COP 23* un pašā konferencē, lai panāktu, ka sanāksme ir sekmīga;
18. PAUŽ GANDARĪJUMU par iekļaujošajām un pārredzamajām apspriedēm, kuras 2017. gada maijā rīkoja Maroka un Fidži kā pašreizējā un nākamā *COP* prezidentvalsts, par 2018. gada veicinošā dialoga rīkošanu, kas būs pirmais būtiskais politiskais notikums pēc Parīzes, kurā Puses izvērtēs savus kopīgos pūliņus, kas vērsti uz Parīzes nolīguma 4. panta 1. punktā noteiktā mērķa sasniegšanu; ATZĪMĒ, ka saskaņā ar Lēmuma 1/CP.21 20. punktu veicinošā dialoga rezultāti dos ieguldījumu NND sagatavošanā; UZSVER, ka ir svarīgi, lai *COP 23* tiktu gūta pietiekama skaidrība par to, kā tiks rīkots 2018. gada veicinošais dialogs; PAREDZ ES un tās dalībvalstu aktīvu dalību 2018. gada veicinošajā dialogā;

19. CERĪGI GAIDA konstruktīvu globālās klimata rīcības līderu augsta līmeņa pasākumu *COP 23* ietvaros un nevalstisko dalībnieku lomas pastiprināšanu;
20. ATZĪST progresu, kas saistībā ar Parīzes darba programmu gūts Marrākešas *COP 22* un Bonnas palīgstruktūru sanāksmēs 2017. gada maijā; UZSVER, ka *COP 23* Bonnā būtu jāpanāk būtisks progress, kas izpaustos kā lēmumu projekti vai teksta elementi, visās Parīzes darba programmā paredzēto uzdevumu jomās, lai nodrošinātu, ka *COP 24* lēmumi tiek pieņemti; PAUŽ ATBALSTU virzībai saistībā ar gatavošanos visu Nolīguma noteikumu īstenošanai līdzsvarotā veidā, aptverot mazināšanu, pielāgošanos, īstenošanas līdzekļus un pārredzamības satvaru, kā vienu no galvenajiem elementiem, lai nodrošinātu Parīzes nolīguma efektivitāti;
21. CER kopā ar pārējām Pusēm produktīvi strādāt, gatavojoties *COP 24*, kas 2018. gadā notiks Katovicē, Polijā, un pašā konferencē, lai panāktu sekmīgu rezultātu saskaņā ar darba programmu, par ko panākta vienošanās, gatavojoties Parīzes nolīguma īstenošanai;

#### **Citi procesi**

22. UZSVER to, cik svarīgi ir nodrošināt pastiprinātu koordināciju, saskanību un sinerģijas starp Parīzes nolīgumu, Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam, Sendai ietvarprogrammu katastrofu riska mazināšanai, kā arī ar citām Rio konvencijām un attiecīgajām ANO stratēģijām; NORĀDA, ka šie daudzpusējie instrumenti pierādīja nepieciešamību un visu ANO dalībvalstu spējas strādāt partnerībā, lai risinātu globālus jautājumus – par klimata pārmaiņām, ilgtspējīgu attīstību un centieniem mazināt un pārvaldīt katastrofu risku un izskaust nabadzību;

23. PAUŽ GANDARĪJUMU par to, ka Pušu 28. sanāksmē tika pieņemts Monreālas Protokola par vielām, kas noārda ozona slāni, Kigali grozījums nolūkā pakāpeniski samazināt fluorogļūdeņražus (*HFC*), un ATGĀDINA, ka Padome ir pieņēmusi lēmumu ES vārdā noslēgt Monreālas protokola Kigali grozījumu; ATZINĪGI VĒRTĒ to, ka vairākas dalībvalstis jau ir sākušas un dažas jau ir pabeigušas Kigali grozījuma valsts ratifikācijas procedūras; MUDINA pārējās dalībvalstis pabeigt savas valsts ratifikācijas procedūras un citas Puses – cik iespējams drīz ratificēt Kigali grozījumu, lai nodrošinātu, ka Kigali grozījums stājas spēkā 2019. gada 1. janvārī;
24. ATZINĪGI VĒRTĒ Starptautiskās Civilās aviācijas organizācijas (*ICAO*) vienošanos par starptautiskās aviācijas radīto CO<sub>2</sub> emisiju izlīdzināšanas un samazināšanas shēmu (*CORSIA*) un gaida tās darbības noteikumu izstrādes pabeigšanu un savlaicīgu īstenošanu; UZSVER, ka ir jānodrošina vidiskā integritāte, tostarp izvairoties no divkāršas uzskaites; AICINA visas Puses piedalīties *CORSIA* brīvprātīgajā fāzē;
25. AICINA Starptautisko Jūrniecības organizāciju (*SJO*) vēl vairāk paātrināt centienus samazināt jūrniecības nozares radītās siltumnīcefekta gāzu emisijas un 2018. gada aprīlī pieņemt vārienīgu sākotnējo *SJO* stratēģiju par kuģu radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu, ietverot turpmākus pasākumus saskaņā ar *SJO* ceļvedi un Parīzes nolīguma ilgtermiņa mērķiem attiecībā uz temperatūru.
-